

عنوان مقاله:

تعیین سطح پایداری سامانه آب کلان شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 37، شماره 59 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احسان بی نیاز - دانشگاه تهران، دانشکده محیط زیست، کارشناس ارشد مدیریت در سوانح طبیعی،

محمد رضا مثنوی - دانشگاه تهران، دانشکده محیط زیست، دانشیار گروه طراحی محیط

مهرداد نظریها - دانشگاه تهران، دانشکده محیط زیست، استادیار گروه سوانح،

خلاصه مقاله:

تهران از گذشته با معضل کم آبی روبرو بوده است و برای تامین آب موردنیاز خود از دست اندازی به حوضه های مجاور کوتاهی نکرده است. با توجه به روند رو به رشد تقاضای آب و محدودیت منابع، در آینده ای نه چندان دور وقوع بحران آب در تهران بسیار محتمل است. با هدف جلوگیری از این بحران، ابتدا لازم است تا تحلیلی دقیق و کاربردی از وضعیت سامانه آب شهر تهران به عمل آید. در این تحقیق تلاش شده است تا از منظر "توسعه پایدار شهری" به عنوان دیدگاهی به نسبت جدید در توسعه شهری، مولفه های سامانه آب شهری مورد بررسی قرار گرفته و میزان پایداری سامانه آب کلان شهر تهران تعیین شود. به منظور تعیین سطح پایداری سامانه آب تهران، می باید با استفاده از یک سری معیارها و شاخص های کمی و کیفی متناظر، به صورت سیستماتیک پایداری سامانه را در حالت کلی و به تفکیک حوزه های مختلف سنجید. در این تحقیق پس از ارائه یک تعریف بنیادین از سامانه پایدار آب شهری، بر مبنای شاخص شناسی در توسعه پایدار و معیارهای پیشنهادی صاحب نظران، معیارهای سنجش پایداری استخراج شد. سپس با استفاده از تلفیق روش تحلیل سلسله مراتبی و طیف لیکرت نظرات خبرگان از طریق ماتریس ها و پرسشنامه جمع آوری شد و مورد محاسبه و تحلیل قرار گرفت. در این راستا، چه در جهت افزایش سازگاری ماتریس ها و چه در جهت کنترل مطلوبیت نظرات خبرگان در تکمیل ماتریس ها و پاسخگویی به سوالات پرسشنامه از یک سری شاخص بهره جویی شد. در نهایت با محاسبات انجام شده مشخص شد وزن مطلق سلسله مراتبی پایداری سامانه آب شهر تهران ۵۹۲٪ از یک است. بر این اساس می توان گفت سامانه آب تهران در حالت نیمه پایدار قرار دارد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، سامانه آب شهری، فرایند تحلیل سلسله مراتبی، کلان شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578163>

